

maal end den nuværende Finansminister. Disse Penge staaar som Indtægt paa forrige Aars Regnskab og er brugt til Tilbagebetaling af Laan, Dækning af Udlaan, Dækning af Anlægsudgifter, brugt i det hele taget. Der er altsaa ingen Penge at tage af; men rent regnskabsmæssigt er der naturligvis ikke noget i Vejen for, at man kan lade, som om man har 9 Mill. Kr. liggende et Sted, og tage dem og sige: Værsaagod, her har I Pengene tilbage. Jeg tør nok sige, at det er ad en kunstig Vej, man har tilvejebragt disse Penge. Men jeg forstaar, at det ikke alene er en Skattegave, her er Tale om, det er ogsaa en Kærlighedsgave, som Tyskerne siger, naar det drejer sig om visse politiske Belønninger, eine Liebesgabe. Det drejer sig her om en Skyld, som man maa betale til det konservative Folkeparti, der jo har krævet, at Valutaafgiftens Overskud skulde tilbagebetales. Nu faar det konservative Folkeparti sin Villie. Ja, saadan gaar det: gennem Trængsler opnaar man, hvad man ønsker, naar blot man lægger tilstrækkeligt Pres paa, og det er ikke udelukket, at det, der her paa Finansloven tager sig ud som en virkelig Kærlighedsgave til det konservative Folkeparti, naar man ser nøjere til, i Virkeligheden viser sig at være en Slags politisk Pengeafpresning. Men Hovedsagen er jo, at det konservative Folkeparti faar disse Penge delt ud til Skatteyderne paa den Maade, som man tidligere har forlangt, og paa en Maade, som man fra Venstrepartiets Side tidligere har modsat sig.

Hvorledes virker nu denne Kærlighedsgave overfor den enkelte? Jeg taler ikke om, hvorledes den virker politisk, i den Henseende har den sikkert gjort megen Gavn; det har sikkert været velkomment for det konservative Parti at se en saadan Venlighed blive udvist og at se virkelig kontante politiske Resultater af denne Venlighed. Men hvorledes virker den nu hos de Mennesker, som ude i det praktiske Liv skal have Gavn af Venligheden? Naturligvis, de, der har de store Indtægter og de store Formuer, faar en virkelig smuk Tilbagebetaling, de faar en virkelig smuk Skattegave. Men for det store brede Folk, derunder ogsaa for dem, der bærer vort Erhverv, udenfor de allerhøjeste Erhvervskredse, vil det, der opnaas, være saa lidt, at hvis Skatteyderne ikke er i Stand til at se tilstrækkelig politisk paa denne Sag, til at se, hvad den har betydet for Venstre med Hensyn til dets gode Forhold til det konservative Folkeparti, saa er jeg ikke sikker paa, at de forstaar at tillægge den tilstræk-

kelig Vægt. For hvad skal det hjælpe den stakkels Husmand ude i hans Erhverv — og det er jo det, der er Tale om —, at han kan faa en Skattelettelse en Gang for alle af denne Valutaskat paa, skal vi sige, 50 Ø. for at regne højt? Det er sikkert et højt Gennemsnit; der er sikkert mange af dem, der ikke faar det, og skulde der være nogle af dem, som kom op paa en hel Krone, ja, saa ved jeg ikke, hvilken Grænse deres Taknemmelighed vilde overskride af den Grund. Og selv om man nu tager dem, der hører til det mellemstore Landbrug og ser paa, hvorledes de kommer til at nyde godt af denne Gave, ja, saa vil det ogsaa vise sig, at det bliver forholdsvis faa Kroner, de faar tilbage. Lad os sige, at det kan blive mellem 5 og 10 Kr., stadig for at være flot, der bliver Tale om at tilbagebetale en saadan Gaardmand ude paa Landet. Det er det, man giver ham, idet man siger: Her har du det, der skal hjælpe dit Erhverv frem. Jeg er ikke sikker paa, at han med det samme i hvert Fald bliver helt klar over, at Erhvervet er reddet, naar han faar denne Skattetilbagebetaling. Nej, først meget højt oppe i Erhvervslivets Kredse, der, hvor de store Indtægter falder og hvor de store Formuer ligger, vil man kunne mærke Tilbagebetalingen. Men Tilbagebetalingens Betydning for Erhvervslivet tror jeg ikke kan maales oppe i de Kredse; jeg har Indtrykket af, at man skal betydelig længere ned i det danske Samfund, hvis man vil finde, hvor Tyngdepunktet i det danske Erhvervsliv ligger. Som sagt, jeg tvivler ikke om, at politisk har Kærlighedsgaven spillet en stor Rolle og haft sin store Betydning, men dens Betydning for Lettelsen af Erhvervslivet tror jeg man kan betegne som meget minimal, og det tror jeg ogsaa den allerstørste Del af den danske Befolkning vil anse den for, naar man nu opdager, hvorledes denne Tilbagebetaling virker i de enkelte Tilfælde.

Men det ejendommelige er, at disse Penge ikke en Gang er til Stede i Kassebeholdningen. Hvis man vil undersøge, hvorledes Kassebeholdningen antages at have været den 1. April i Aar, maa man jo gaa tilbage til Finansloven og Tillægsbevillingsloven for sidste Aar. Paa det Finanslovsforslag, der blev fremlagt af den tidligere Regering, blev Kassebeholdningen den 1. April 1927 anslaaet til 18 Mill. Kr. Den var anslaaet til 20 Mill. Kr. paa den tidligere Finanslov, men en Rettelse paa Grundlag af Regnskabet medførte, at Beløbet maatte nedsættes til 18 Mill. Kr. Men disse 18 Mill. Kr. maa jo være brugt